

58. Fra 200 Rattegatsfiskere i Frederiksborg Amts 4de Valgkreds om Anlæg af en Fiskerihavn ved Anholt. (Indbragt den 12te December 1895 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, H. Sjørgensen).

Under stormfuldt Vejr ere Ankerpladserne og Søforholdene ved Anholt yderst ugunstige. Ofte maa de opankrede Baade, naar Vinden springer om, gaa under Sejl for at søge ny Ankerplads, og en saadan, meget ofte natlig Sejlads uden om de mange der-værende Rev og Stær er højst farlig og besværlig. Et Havneanlæg ved Anholt vilde helt forandre dette uheldige Forhold. Ligeledes vilde Fiskerne, naar et saadant kom i Stand, ikke behøve at frygte for en Gentagelse af Ulykkerne i 1888, da 6 Fiskeribaade fra Fiskerlejerne i Valgkredsen den 1ste Marts af Tien bleve stødte i Land og bestadigede samt mistede Garn og Fangst, hvorved der, da der netop dengang var usædvanlig rigt Tungefiskeri med meget høje Priser, blev paaført disse Baade et Tab, som maa regnes i Tusinder af Kroner.

Men ikke alene som Nødhavn vil et saadant Havneanlæg ved Anholt have Betydning. Det vil nemlig skabe et Marked paa selve Fiskepladserne eller i det mindste i disses umiddelbare Nærhed, hvorved opnaas, at Fiskene kunne afsættes i fuldstændig uuprævet Kvalitet og derved opnaa højere Priser end nu. Endvidere vilde Fiskerne saa kunne forblive paa Pladsen, hvoraf Folgen vil blive, at de kunne fiske hver Dag, medens den 12 Mil lange Vej til og fra Fiskepladsen nu bevirker, at de kun kunne gøre 2 Sæt om Ugen. Saavel de højere Priser som de langt hyppigere Sæt ville selvfølgelig i høj Grad forøge Fiskernes Indtægter.

Andragerne haabe, at Rigsdagen vil stønne, at hvad der opnaas ved det ansøgte Havneanlæg, er af tilstrækkelig Betydning til at overvinde mulige finansielle Betæneligheder.

Andragendet er samtlidig indsendt til Regeringen.

Da Sagen bør finde sin Afgørelse gennem en samlet Overvejelse af de fra flere Sider rejste Spørgsmaal om Anlæg af Fiskerihavne paa forskellige Steder, gør Udvalget ingen Indstilling.

59. Fra 110 under Statsbanedriftens Søfartsafdeling ansatte Matroser og Fyrbødere om, at der maa blive tillagt dem Milepenge og Natpenge samt Godtgørelse i Form af Dag- eller Timepenge for ekstraordinær lang Fraværelse fra Hjemmet, og at de fremtidig maa blive optagne i 1ste Pensionssklasse. (Indbragt den 14de December 1895 af Folketingsmanden for Sorø Amts 3dje Valgkreds, R. Pedt).

Ud over de i Lov af 12te April 1892 om Statsbanedriftens Ordning nævnte Lønninger 960, 900 og 840 Kr. om Aaret for henholdsvis 1ste, 2den og 3dje Klasse faa Andragerne ingen anden særlig Godtgørelse end de 1 Kr. 35 Ø. daglig, der efter Lønningsregulativets § 19 under Bortkommando i Anledning af Skibsreparation, Afløsning eller lignende tilkommer dem. Hverken for almindelige Rejser eller for Tjenesterejser eller for ekstraordinært lange Fraværelser fra Hjemmet, f. Eks. under Tidsperioder, faa de nogen Godtgørelse. Skibsbesætninger have undertiden i c. 14 Dage været affaarne fra at betræde deres Hjem og have i hele den Tid været henviste til at købe deres Mad i Restaurationen, idet der ikke heller ydes Naturalforplejning. Af den paa Finansloven i de sidste Par Aar bevilgede Sum til de Funktionærer, der have deltaget i den strænge Vintertjeneste, er der kun en Gang bleven givet Matroser fra 7 til 14 Kr. hver og tilsvarende Beløb til Fyrbødere. Andragerne bede nu om, at man vil bøde paa de med det stadige Rejseliv i Almindelighed og med saadan ekstraordinær lang Fraværelse fra Hjemmet i Særdeleshed forbundne overordentlige Forplejningsudgifter ved at tilstaa dem i Milepenge som for Konduktører 2 Øre pr. Time, i Timepenge for ordinær og Ekstra-tjeneste mellem Kl. 11 Aften og 5 Morgen 15 Øre pr. Time samt i Dagpenge for Tjenesterejser, en Godtgørelse, der svarer til den, som i Enhold til Lovens § 15, sammenholdt med Lønningsregulativets § 18 tillægges Konduktører, 1 Kr. 50 Øre. De andrage endvidere om at blive optagne i 1ste Pensionssklasse, hvilket vil have stor Betydning for